Ti.cxli. eſt magis manifeſtũ q̃ꝫ ꝓbare ꝑ amorem.
Sicut autẽ oĩa bona reducebanť ad dei
amorẽ:et ab ipo oriebanť.et omnia mala
reducebanť ad ꝓpriũ amorẽ et priuatũ:ꝛ
ab ipo oriebanť.ita omĩa bona reducunť
ad honorẽ dei:ꝛ ab ipo oriunť magꝭ ma/
nifeſte:et omĩa mala reducunť ad honorẽ
ꝓprium ꝛ priuatũ.et ab ipo oriunť magꝭ
manifeſte. Quãuis aũt omĩa orianť a du
obus amoribꝫ: nõ tamẽ ita manifeſte ſi/
cut a duobus honoribꝫ.et tñ ipi duo ho/
Ti.clx/xxi. nores oriuntur a duobꝫ amoribus:vt di
ctum eſt.quia ſunt due ꝓme radices.

Declaratio ad oculũ q̃liter hõ ꝑ hono/
rem ꝓpriũ eſt ꝛ fit verꝰ ꝛ rectꝰ inimicꝰ dei
Titulus cxcix.

Q Uoniã aũt ſupiꝰ iã tractatũ ẽ de
honore dei:laude:gl'ia ꝛ fama ꝛ
noĩe ſuo q̃l'r.ſ.ſit q̃l'r generať ꝛ q̃l'r
creſcit i cordibꝫ hoĩm.vñ dictũ eſt ꝙ cor/
da hoĩm debẽt impleri de cognitiõe dei.
et ad hoc facta ſunt vt fama dei et nomẽ
dei habitent in cordibꝫ hoĩm.vt ſcꝫ hoĩeſ
cognoſcendo deũ ꝑ opera ſua habeãt de
deo bonam eſtimationẽ:bonã reputatio
nem et opinionẽ.et ꝑ ꝯñs ipm honorẽt
laudent et magnificent et glorificẽt i cor/
dibꝫ corꝝ.ſic ꝙ corda hoĩm debent eſſe va
ſa dei noĩs et honoris ſui et laudis ſue.
Querẽs ꝓpũ ho norẽ oc/ cupat lo cum dei Sed hõ q̇ q̃rit ꝓpriũ honorẽ:ꝓpriaꝫ lau/
dem.ꝓpriã gl'iam et famã: ipemet primo
occupat cor ſuũ circa ſuũmet ꝓpriũ ho/
norẽ.et circa illũ ꝯtinue cogitat et ſp̄ vigi
lat et ſtudet:quõ honor ꝓpriꝰ fiat:creſcat
multiplicet et ꝑmaneat:et tñ deberet oc/
cupare cor ſuũ circa honorẽ dei: laudẽ et
gl'iam:ꝛ in ipo fieri cognitio de deo. Et
ſic cor ſuũ qđ eſt nomĩs dei vas occupat
circa honorẽ ꝓpriũ ſuũ:et tenet occupa/
tũ de ꝓprio honore: Et in h̄ facit deo ma
ximã iniuriã.qꝛ occupat ſibi ſuũ ꝓprium
locũ:ꝛ ponit illud qđ eſt ꝯtra deũ intꝰ in
Scdo. corde ſuo. Itẽ nõ ſolũ occupat nec tenet
occupatũ et impeditũ ſuũ ꝓpriũ cor cir/
ca ſuũ ꝓpriũ honorẽ.imo qđ peiꝰ eſt vult
ꝙ corda alioꝝ hoĩm q̃ ſunt vaſa honoris
dei et nomĩs ſui:occupentur et repleanť
de ſuo ꝓprio honore:de ſua laude: fama
et nomine ſuo:et de ſua eſtimatione et re/
putatione.ita ꝙ cogitẽt circa ſua oꝑa:cir

ca ſuã famã:circa ſuũ nomẽ vt ipe cogno
ſcať et reputeť ab hoĩbꝫ.et vult ꝙ ſuꝰ ho/
nor:ſua laus:ꝛ gl'ia ꝛ ſuum nomen ꝛ ſua
fama et reputatio ſua diffundať: creſcat
et multiplicetur:et habitet in cordibꝫ ho
minũ et ꝑmaneat in eternũ.et ad h̄ labo/
rat q̃ꝫtũ põt. Uñ qui q̃rit ꝓpriũ honorẽ:
neceſſario vult ꝙ ille creſcat et multiplice
tur:et nõ põt multiplicari niſi in ipis ho/
minibꝫ.ꝛ ſic corda hoĩm vult eſſe occupa
ta circa facta ſua cogitãda:et nõ circa dei
facta.circa ꝓpriũ honorẽ:et nõ circa ho/
norẽ dei.circa laudẽ ꝛ famã ſuã:ꝛ circa no
mẽ ſuũ magnificãdũ et exaltãdũ ꝛ hono
randũ.et nõ circa honorẽ dei nec nomẽ.
et vult tenere impedita oĩa corda hoĩm/
et ſeipm multiplicare in eis.et vult ꝙ ima
go ſua multipliceť ꝛ imꝓmať in cordibꝰ
omniũ hoĩm:vt ſp̄ cogitent de ipo et lo/
quanť de ipo. Et ſic vult totũ mũdũ eſſe
occupatũ circa ſuũ honorẽ. Et ꝑ conſe/
quẽs vult deũ expellere de regno ſuo:de
habitaculo ſuo:et de domo ſua propria.
Ecce maxĩa inimicitia ꝛ manifeſta ꝯtra/
rietas:grãdiſſima iniuria:ꝯtra deũ velle
occupare:velle impedire oĩa loca dei:oĩa
corda hoĩm et ponere intꝰ inimicũ dei ca
pitalem.ſcꝫ honorẽ ꝓpriũ:q̇ eſt ꝯtra deũ
Ecce g̃ qualiter ad oculũ manifeſtatur ꝙ Propri
hõ qñ querit ꝓpriũ honorẽ fit verꝰ et di/ us amor
rectus inimicꝰ dei. Et hõ ſi nõ q̃rit hono facit ini
rem dei:laudẽ:gl'iam et famã:querit ſuũ micũ dei
honorẽ:ſuã laude:gl'iam et famã ꝓpriaꝫ.
et ſi nõ oꝑatur ad dei honorẽ.oꝑať ad ꝓ/
priũ honorẽ:nec eſt dare mediũ. Iõ hõ
neceſſario eſt ſp̄ amicꝰ vel inimicꝰ dei:ſp̄
eſt ꝓ deo vel ꝯtra deũ.qꝛ nõ eſt dare medi
um. Qui g̃ nõ occupať nõ laborat.nõ co/
gitat:nõ vigilat circa honorẽ.laudẽ:glo.
riã ꝛ famã dei/ſignũ eſt ꝙ occupať: cogi/
tat:laborat.vigilat:ſtudet circa ꝓpriũ ho Propꝰ
norẽ:circa ꝓpriã laudẽ ꝛ gl'iaꝫ. Et ꝑ ꝯñs honor
nõ põt videre nec cogitare honorẽ dei et excecat
gl'iam.qꝛ iã excecatꝰ eſt ꝑ ꝓpriũ honorẽ
et ꝓpriam laudem. Cauere g̃ debet ſe hõ
tanq̃ꝫ a mortaliſſimo veneno ꝛ ſubito in/
terficiente a ꝓprio honore:ꝓpria laude et
gl'ia:et ſp̄ vigilare circa dĩ honorẽ: laudẽ
et gl'iam. Ecce ergo videte ad oculũ q̃rõ
hõ qui occupať et laborat circa ꝓpriũ ho

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cit deo factori ſuo infinitã iniuriã z offen ſam: et deſtruit ſuã ordinatiõem z legẽ. iõ merek infinitã penã z punitiõem. Jtẽ ali/
Quarto ud malũ. q̃a oĩa q̃ facit: facit ꝯ ſeipm ad ſu um dãnum z ad ſuã deſtructiõez z ad ſuã ꝑditiõem. q̃a oĩa reducit ad ſuũ ꝓpꝛ́ uz ho norẽ. q̃a ꝑuerſus et ꝯtrari⁹ deo. Et iõ q̃n to mag̃ vult facere ꝓpꝛ́um honorẽ: tanto
Quinto mag̃ facit ſuũ dãnuz. Jtẽ aliud dãnum
Ti. cxc/ lx. q̃a exceecat ſeipm ꝑ ꝓpꝛ́um honorẽ: laudez z gl'iam. z q̃nto mag̃ q̃rit ſuũ honorez et cogitat circa illũ et ſtudet: tãto mag̃ ex/ cecak in co gnitiõe dei. q̃a ꝓpꝛ́i⁹ honor: ꝓ pꝛ́ia laus et ꝓpꝛ́a gl'ia totaliter ſunt ꝯ deũ Et iõ obtenebrãt z obſcurãt et excecãt to taliter hoĩem: z ponũt ipm extra deũ: ex tra lucẽ: extra veritatẽ z extra viaz. Et iõ tunc hõ nõ p̃t cogñſcere illa q̃ dei ſunt: nec illa q̃ ꝑtinẽt ad hoĩem inq̃ꝰtũ hõ ẽ. nec bo num nec maluz hoĩs nec ordinẽ vniuerſi nec aliq̃ mõ ſcĩa dei p̃t recipi in eo. q̃a tot⁹ eſt ꝑuerſus: z iõ ꝯtrari⁹. et iõ oĩa q̃ dei ſũt
Sexto iudicat inordinata. Jtẽ aliud malũ. q: fa cit totum fundamẽtuz ſuuz ĩ mẽdacio: in errore: in decepti̇õe: in vanitate: in nullita te et in nihilo. q̃a pꝛopꝛ́i⁹ honor et ꝓpꝛ́ia laus hoĩs ẽ mẽdaciuz. error falſitas z de
Septio ceptio et vanitas et nullitas. Jtẽ q̃a ho/ nor eſt extra rẽ et nõ intrat ipam rẽ. iõ hõ q̃ q̃rit laborare circa ꝓpꝛ́iũ honorez: z ad illum augmẽtãduz et multiplicãduz tota liter edificat extra ſe: et nihil intra ſe: et to/ taliter laborat z ẽ extra ſeipm: z vult cre/ ſcere extra ſe: z remanet vacu⁹ ĩtra ſe. nul/ lũ bonũ hñs ĩtra ſe. et ſic nihil boni acq̃/
Octauo rit intra ſe: ſ3 tm̃ malũ. Jtẽ ĩuanum labo rat ꝑdit tp̃s ſuũ: tp̃s exponit inane: et fru ſtra ꝑdit conatũ: ꝑdit laborẽ: z ad ĩpoſſi bile tẽdit. q̃a nũq̃ꝫ ſu⁹ honor poterit ĩple/ ri. q̃a ſol⁹ honor dĩ fiet cui nihil p̃t reſiſte re. q̃a oĩpotẽs ẽ ſol⁹ q̃ p̃t manutenere ſuũ honorẽ. Ecce ꝑ q̃t dãna q̃t inutilitates in currit hõ q̃ q̃rit ſuũ pꝛopꝛ́um honorẽ. q̃m̃ eſt totalit ꝯ deuz: ꝯ ſeipm: ꝯ omẽs creatu ras: z ꝯ pꝛ́ncipalẽ intẽtiõem z finez pꝛopꝛ́ quẽ facta ſunt oĩa: et ad quẽ tendũt omĩa Videte ꝑ quõ hõ totis virib⁹: toto cona/ mine fugere et fugare dꝫ pꝛopꝛ́iuz hono/ rem et pꝛopꝛ́am laudẽ et pꝛopꝛ́am gl'iam. Q3 ex pꝛopꝛ́o honore et pꝛopꝛ́a laude z

gl'ia hoĩs: neceſſario ſeq̃tur eidez eterna ꝯfuſio eternum vituperium et ſempiter/ num oppꝛobꝛium.

Titulus. ccij.

Et q̃a honor ver⁹ et ꝯfuſio op/ ponunk z laus z vituperiũ z glo ria et oppꝛobꝛiũ et honor nõ põt mutari niſi in ꝯfuſionẽ. et laus nõ niſi in vituperiũ: et gl'ia niſi ĩ oppꝛbꝛiuz z econ uerſo. ſicut calidũ ĩ frigidũ z ecõtra. z etiã null⁹ honor ver⁹ niſi honor dĩ: nulla laus vera: niſi laus dei. nulla gl'ia vera: niſi glo ria dei. z ꝑ ꝯñs nulla gl'ia: nulla laus: nul lus honor ꝑmanebit niſi dei. Et iõ ex ho nore dei non põt ſequi ꝯfuſio ſed honor. et laude dei nõ põt ſequi vituperiuz: ſed laus. et ex gl'ia dĩ nõ põt ſeq̃ oppꝛobꝛium ſ3 gl'ia. Et iõ hõ qui q̃rit et laborat circa honorem: laudez et gl'iam dei: opoꝛtet ꝙ tranſeat et ꝑueniat in verũ et ꝑpetuuz ho norem: et verã et ꝑpetuã laudez et gl'iam. Sed q̃a honor ꝓpꝛ́ius homĩs eſt ꝑuer/ ſus: inordinatus: falſus: iniuſtus: indebi tus. et ſĩl'iter de laude et gl'a. et ꝑ ꝯñs nõ ꝑmanebit ſed deſtruek. iõ neceſſe eſt ꝑ op/ poſitum: ꝙ ex tali honore ſequak cõfuſio. et ex tali laude vituperiũ. et ex tali gloꝛia oppꝛobꝛiuz. Et ſic neceſſe eſt ꝙ honor ꝓ/ pꝛ́ius hoĩs et ꝓpꝛ́a laus z gl'ia tranſeãt in eternã ꝯfuſionẽ: ꝑpetuũ vituperiuz: et in ſempiternũ oppꝛobꝛiũ Et ſic q̃ q̃rit ꝓpꝛ́i um honorẽ: ꝓpꝛ́az laudẽ z gl'iam. q̃rit eter nã ꝯfuſionẽ: ꝑpetuũ vituperiũ z ſempiter nũ oppꝛobꝛiũ ſuiꝑſi⁹. Et eſt etiaz ſimile Ti. clxi.
de ꝓpꝛ́o amore. Nã ſicut de ꝓpꝛ́o amore fi naliter ſequik odiũ ꝑpetuum ſuiꝑſi⁹. ita et ꝓpꝛ́io honore finaliter ſeq̃tur et'na cõ/ fuſio ſuiꝑſi⁹. Et nõ ſolũ h̃: ſed etiã ſũma inutilitas: ſũmũ dãnum z incõmodũ Et ſic deſiderãs ꝓpꝛ́uz honorẽ: deſiderat ſũ/ mã ſuã ꝯfuſionẽ: z ſuã ſũmã inutilitatẽ. Q3 ꝑ honorem: laudẽ z gl'iam z ꝑ coꝛ ꝯtrarium. ſcꝫ ꝑ ꝯfuſionem et vituperium magis viſibiliter manifeſtak diſtinctio et ſeparatio ipſius hominis a bꝛutis aĩali/ bus ꝙꝫ ꝑ aliquid aliud.

Titulus. cciij.

Quoniam aũt q experientia eſt rex. magiſtra. et

quicq̄d videt̄ ꝑ experientiā eſt multū certum. et q2 honor: laus: glīa et fama ſunt nota hoīb9 ꝑ experientiā. iō illa q̄ ꝓbant̄ ⁊ ꝯcludunt̄ ꝑ honorē. et alia ſunt multuȝ certa hoīb9 et ꝓpinqua. Et iō q̄tū poſſumus debem9 oīa ꝓbare ꝑ illa q̄ ſunt nob magis ꝓpinqua et familiaria. ſicut ſunt honor: laus et glīa: et eoꝝ ꝯtraria. ſcȝ inhonoratio: ꝯfuſio: vituperiū. Uidemus aūt ꝑ experientiā ꝙ aīalia bruta q̄ ſunt infra hoīem: nō cognoſcūt honorē nec laudem nec glīam: nec oppoſita iſtoꝝ: ſcȝ inhonorationē: nec ꝯfuſionē. nec vituperiū. Et iō videm9 ꝙ ipſa aīalia neſciunt nec pn̄t dare alicui honorē: nec laudē: nec gloriā. nec oppoſita iſtoꝝ. ſcȝ inhonoratōnē. nec etiā appetūt: nec q̄rūt: nec deſiderant honorē nec laudē: nec glīam: nec famam: nec nomē. nec timēt inhonorationē: nec timent ꝯfuſionē nec verecundiā. nec vituperiū: nec opprobriū: nec ꝯtēptū: nec ignominiā: nec deriſiōem: nec diffamatiōeȝ q̄ oīa ꝯtrariant̄ honori. nec tn̄ videm9 ꝙ aliq̄ mō amant et timēt: ſed ꝑ expientiam eſt manifeſtū: ꝙ ip̄e ſolus hō in mūdo cognoſcit oīa iſta: et pōt et ſcit dare alicui: ⁊ p̄t recipe ⁊ appetere ⁊ q̄rere et deſiderare et tractare ⁊ inueſtigare. Unde p̄t dare alijs honorē: laudē et glīam et q̄rere ſibi ip̄i. ⁊ etiā ſuꝑ oīa timet ⁊ fugit inhonorationē: ꝯfuſionē: verecundiā. vituperiuȝ ⁊ opprobriū et diffamationem. Et exinde poſſum9 cog̃ſcere manifeſtiſſimā differētiā ⁊ ſeꝑatiōem et diſtinctiōem ad oculuȝ inter hoīes et oīa aīalia ꝑ honorē: laudeȝ et glīam: et ꝯtraria iſtoꝝ. Et iō ſeq̄tur ꝙ oīa iſta aſcendūt ſuꝑ aīalia. et ꝑ ꝯn̄s ſunt res inſenſibiles et intellectuales et app̄henſibiles ꝑ intellectū. Et iō ſequit̄ ꝙ honor: laus et glīa ⁊c̄. ſolū ꝑtinēt ad res intellectuales et ſpūales. Et exinde etiā poſſumus ꝯcludere ꝙ hō habet in ſe aliquid occultū et inuiſibile: et alios oculos occultos: et alias aures: et aliū viſum: aliuȝ auditū ſuꝑ oīa aīalia. q2 cog̃ſcit honoreȝ et ꝯfuſiōem ⁊c̄. et aīalia nō pn̄t.

Q, exinde oñdit̄ ꝙ maxie deo ꝯuenit honor. Titulus. cciiij.

ET q̄a honor: laus et glīa ꝑtinēt ſolū ad res intellectuales inuiſibiles et ſpūales et nō ad res corꝑales nec brutales. ſeq̄tur ꝙ q̄to res eſt mag̃ ſpūalis: intellectualis: inuiſibilis: et magis diſtat a brutis: tanto mag̃ ei ꝯuenit honor laus et glīa: Et q̄a de9 eſt ſūme ſpūalis: ſūme intellectual̄ et ſūme īuiſibilis. iō ſeq̄tur ꝙ deo ſūme ⁊ in ſūmo ꝯuenit honor laus et glīa. ⁊ ꝙ deus eſt ſūme honorabilis: laudabilis: et glorificabil̄. Et ꝑ conſequens oppoſita iſtoꝝ. ſcȝ inhonoratio: ꝯfuſio: vituperiū: opprobriū et verecundia: ꝯtēpt9: diffamatio et irriſio: et oīa q̄ ſunt ꝯ͂ honorem: in ſūmo ei diſcōueniūt et ꝯtrariant̄. Et ſic ordo creaturarū et ſcala nature manifeſtat: ꝙ deo ſūme cōuēit honor: lans et glīa. Titu. i.

Probatio ꝙ deus velit defenſare ⁊ manutenere ſuum ꝓprium honorem.

Titulus. ccv.

QUod aūt de9 velit manutenere: defenſare: augmētare ⁊ ꝯſeruare ſuū honorē: q̄ maxie et ī ſūmo ei ꝯuenit: h̄ poſſum9 māifeſtare ex ꝑte hoīs Si ei hoīes tātū diligūt honorē ꝓꝑum: q̄b9 tn̄ nō ꝯuenit. et oīa q̄ hn̄t exponūt ꝑ honore ꝓꝑo ad illū manutenēdū: defendendū et ꝯſuandū. ſcȝ aurū: argentū ⁊ amicos: ⁊ q̄cq̄d ē eis ſubiectū. ⁊ q̄cq̄d magis diligūt. imo et qđ pl9 eſt ſeipos exponūt morti: et vitā ꝓꝑam dāt ꝑ honore ꝓprio defendēdo et manutenendo. q̄nto ḡ mag̃ de9 cui in ſūmo ꝯuenit honor et debet̄: diliget ⁊ ꝯſeruabit: māutenebit ⁊ augmētabit ſuū ꝓꝑum honorē: et illū defendet. Et ſi hō eo q̄a diligit ſuū honoreȝ ꝓpriū: nullo mō patit̄ ꝙ ſuus honor diminuat̄: q̄nto min9 patiet̄ de9 ſuū honorem diminui: cui ſolū debet̄. Itē ſi hō q̄ diligit ſuū ꝓꝑuȝ honorē: h̄ȝ odio oēm alium honorē. q̄ p̄t ledere et deſtruere vel diminuere ſuū ꝓꝑum honorē. q̄nto ḡ mag̃ deus q̄ diligit ſuū ꝓpriū honorē ⁊ ſinglarē. et cui in ſūmo ꝯuenit: hēbit odio oēm alium honorē cuiuſcūq3 q̄ ꝯ͂riat̄ ſuo honori vel nō ꝯcordat cū ſuo honore: et illuȝ deſtruet et annihilabit. Et h̄ poſſumus cōcludere ꝙ deus deducet quicquid eſt vel erit vel fuit ad ſuum honoreȝ: et ꝙ omia ſeruient ſuo honori. Et etiā poſſum9 videre q̄ȝ magna res eſt honor in ſe: et quō

norem: ꝑdit totaliter tp̄s ſuū. videte q̄li/
ter occupat̄ circa vanitatē et nihilū. Vi/
dete quō eſt ſeruꝰ ⁊ ſeruitor vanitatis ⁊ ni
hili. Videte q̄liter facit deum ſuū de vani
tate et de nihilo. videte q̄liter exponit ſe/
ipm̄ ⁊ quicq̄d hꝫ: ⁊ illa que dei ſunt ad va
nitatē et nihilū. videte quō vult tenere ſta
tum ſuū ꝯtra dei honorē. et de his q̄ dei
ſunt. ⁊ quō laborat circa īpoſſibile. Quia
Ꝓꝑꝰ ſ honor nō durat: ſolus honor dei ſiet ⁊ ꝑmanebit: ⁊ oīs ali
us ꝑibit et deſtruet̄ et ad nihilū reuertet̄.
Quis pōt manutenere ꝓpriū honorē ſu
um niſi ſolus deꝰ oīpotēs: Que creatura
pt̄ tenere honorē ꝓpriū ꝯ honorē ſui crea
toris: Qualiter opus de nihilo factū po
terit tenere ꝓpriū ſtatū ſuū ꝯtra ſtatū et
honorē ſui opificis om̄ipotētis: Que ma/
ior ſtulticia: q̄ maior inordinatio: q̄ ma/
ior abſurditas que maior cecitas: quid
magis ꝯtra rōnem: q̄d magis ꝯtra natu
ram: q̄ꝫ ꝙ opꝰ de nihilo factū: q̄rat ꝓpriū
honorē: ꝓpriam laudē: gl'iā et ꝓpriā fa
mam: ꝯtra honorē et laudē ſui creatoris et
furet̄ et rapiat gl'iam ſui creatoris. ⁊ ꝯſtitu
at inimicū capitalē ſui factoris om̄ipotē/
tis: Et q̄d magis ꝯtra naturā q̄ꝫ ꝙ opus
ſpecialiter factū ad laudandū: honoran/
dum ⁊ glorificandū ⁊ magnificandū ſuū
factorem: laboret et ſtudeat totis viribus
ad laudandū: honorandū glorificandū:
honorandū ⁊ magnificandū ſeipm̄ in in/
iuriam ſui factoris:

Q, ſicut ad honorem dei ſequit̄ vtili/
tas hoīs. ita ad honorē ꝓpriū ſeq̄tur eiꝰ
inutilitas et damnum.

Titulus.cc.

Et quia homo
q̄ q̄rit honorē ſuū ꝓpriū: ſuā lau
dem: gl'iam: famā ſuā ⁊ nomē ſu/
um: totaliter eſt ꝯtra deū. q2 deꝰ fecit oīa
⁊ ipm̄ hoīem ꝓpter ſuū honorē ⁊ ſuā lau
dē ⁊ gl'iam. ſꝫ hō q̄rens ꝓpriū honorē fa
cit oīa ꝓpter ſuūmet honorē: ⁊ oīa redu/
cit ad ſuūmet honorē: ⁊ ſeipm̄ ⁊ totū mū/
dū. ⁊ oīa q̄ deꝰ fecit ad ſuū honorē: vult
Honor ꝓꝑꝰ ꝑuertit totū mōdm̄: ꝙ ſuiāt ſuo ꝓprio honori. ⁊ ꝑ ꝯn̄s ipe ꝑ/
uertit totū mūdū ⁊ totā ordinatiōem dei
q̄ꝫtū pt̄ ī in eo eſt. ⁊ facit aliā ordiationē ꝑ
uerſam ꝯ dei ordinationē. ⁊ ordinat ſeipꝫ
⁊ oēs creaturas ad aliū finē q̄ꝫ deus ordi
nauit: ⁊ ad aliā intentionē ꝯriā intentiōi
dei. Et ſic hō tūc eſt totꝰ ꝑuerſus ī ſeipo:
⁊ deo q̄ fecit oīa ꝯtrariꝰ: et ꝑmutatꝰ in cō Ti. ccx/ xxv.
trariū finē oīm creaturaꝝ. ⁊ facit ſeipſū
alterū deū ꝓpria auctoritate. Et ſicut iā
ꝓbatū eſt ꝙ ad honorē dei ſeq̄tur vtilitas
hoīs: ⁊ ſp̄ cū dei honore eſt cōiuncta: nec
pn̄t ſepari. ita neceſſe eſt ꝙ ex ꝯtrario ho/
nore ſequat̄ oppoſitū ſcꝫ iutilitas Et iō
neceſſe eſt ꝙ ad honorē ꝓprium hoīs: ſcꝫ
qn̄ hō querit honorē ꝓprium: ſequat̄ in/
utilitas hoīs ⁊ dān̄ū et incōmodū. q̄a iſti
duo honores ſunt ꝯtrarij ⁊ inimici ad in
uicem. et ex vno ſeq̄tur om̄is vtilitas. ꝗ ex
alio d3 ſeq̄ oīs iutilitas. Quia ꝗ iſte honor
eſt ꝑuerſus: et ꝑuertit totā ordinationem
dei: neceſſe eſt ꝙ ex ipo hoī ſequat̄ inutili
tas et dān̄ū. Quia enī ſoli deo debet̄ ho/
nor: ⁊ hoī vtilitas. iō ſi hō rapiat honorē
et auferat deo qd̄ ſuū eſt: neceſſe ē ꝙ ꝑdat
vtilitatē: et ꝑdat qd̄ ſuū erat: et acq̄rat in/
utilitatē et dān̄ū: et totū ꝑuertat̄.

Collectio dānoꝝ et maloꝝ ⁊ inutilita
tū: q̄ ſequunt̄ hoīem qn̄ q̄rit ꝓpriū hono/
rem.

Titulus.cci.

Ecce q̄t mala q̄t dāna et incōmo/
da q̄nta inutilitas ſequat̄ hoī ex
ꝓꝓo honore et ꝓꝓa laude et ꝓꝓa
gl'ia. Primū malū eſt. q̄a hō q̄ eſt factura
dei et opꝰ dei efficit̄ capitalꝭ et formatus Primo.
inimicꝰ dei factoris ſui. Et q̄d peiꝰ hoī ē
q̄ꝫ ꝓꝓus honor ꝑ quē fit inimicꝰ dei: et ꝑ Ti. cco/ ix.
quē deſtruit q̄ꝫtū in eo eſt deū factorē ſuū
q̄a deſtruit intētionē ſuā: ſuū honorē. ⁊ ꝑ
ꝯn̄s elongat ſeipm̄ a deo ī infinitū. quia
tantū diſtat a deo q̄ntū ſua intētiōe elon
gat̄ ab intētiōe dei. Et q2 hō intēdit ſuū
ꝓpriū honorē: ⁊ deꝰ ſuū. q̄ in ſūmo elon/
gant̄ ⁊ diſtāt int̄ ſe. iō totalit̄ tūc hō diſtat
a deo ⁊ elōgat̄. Et q2 deꝰ ē totū bonum
hoīs. ⁊ totū bonū hoīs ē ꝙ hō ꝯiungat̄ ⁊
vniat̄ cū dō. iō q̄ntū elōgat ſe a deo: tātū
elongat ſe a bono ſuo. Itē aliud malum. Scdo.
Poſtq̄ꝫ hō elōgat̄ a bono ſuo in infinitū
neceſſe ē ꝙ appropinq̄t ſuo malo: et ꝙ ca
dat ī tātū ꝓfundū malū: q̄ntū deꝰ ē al/
tū bonū. Et iō neceſſe eſt ꝙ cadat ī infini/
tum ꝓfundū malū ⁊ ī carcerē ꝓfundiſſi/
mū et abyſſū. Itē aliud malū. Quia fa Tertio.

Ti.ccvi Q; chriſtus ſit verus filius dei

eſt aliquid excellentiſſimũ ⁊ aliquid ſupra
homines. cum homĩes exponunt ſeipos
morti p illo manutenendo. et quicq̄d ha
bent dant pro illo: et ꝑeligunt mori: q̃ꝫ ꝙ
honor moriatur.
Q, ꝑ illa q̄ dicta ſũt de honore dei cla
riſſime et indubitãter oſtẽdit̃ ꝙ ieſus xp̄s
eſt ver⁹ fili⁹ dei eterni p̄ris om̄ipotentis.

Titulus ccvi.

AD probandũ
autẽ ꝙ ieſus xp̄s quem colit et
adorat tota xp̄ianitas ſit ver⁹
fili⁹ dei eterni: oīpotẽtis: ſũme ſapientꝫ/
ſũme bonitatis q̄ creauit mũdũ de nihi/
lo: oportet reſumere oīa q̄ ſunt iã cõcluſa
Tit. cx de honore dei. Vñ ꝓbatũ eſt p̄mo ꝙ de⁹
xci. et ti/ opat̃ oīa q̄ facit extra ſe ꝓpter ſuũ honorẽ
tulo. cl/ ⁊ ad ſuũ honorẽ: ⁊ ad ſuã laudẽ ⁊ gloriã.
xxxij. ¶ Itẽ ꝙ ſoli deo debet̃ honor: laus ⁊ glo
Ti. cx/ ria: ⁊ ꝙ h̄ eſt ſoli deo ꝓpriũ. ¶ Itẽ ꝙ ſicut
xix. de⁹ opat̃ oīa ꝓpter ſuũ honorẽ. ita opera
Ti. cxci tur ꝓpter ſuũ nomẽ. ¶ Itẽ ꝙ honor dei ꝑ
Ti. cx/ manebit in eternũ. ¶ Itẽ ꝯcluſum ẽ ꝑ cre
xxviij. aturas ꝙ deo ſũme ꝯuenit honor: ⁊ ꝙ de
Ti. xxv us diligit honorẽ ſuũ: et ꝙ illuꝫ defendet
⁊ manutenebit. ¶ Itẽ ꝙ de⁹ hꝫ odio oēm
aliũ honorẽ qui repugnat ſuo honori: vt
dictũ eſt in capitulo p̄cedenti. ¶ Et ꝙ de/
us nihil põt facere ꝯtra ſuũ honoreꝫ: nec
ꝑmittere q̄n totũ reducat̃ ad ſuũ honorẽ
¶ Iſtis p̄miſſis veniamus ad ieſuꝫ xp̄m
quẽ colit et adorat ppl's xp̄ian⁹: ⁊ videa/
mus verba et facta ſua: ⁊ opa toti mũdo
manifeſta. Vñ hoc eſt manifeſtũ ꝙ ip̄e ſe
Joh. v/ dicit eſſe veꝝ filiũ dei. ⁊ nõ ſolũ h̄. ſꝫ dicit
iij. ſe eſſe eq̄lẽ deo: ⁊ eſſe vnũ deuꝫ in eſſentia
Joh. x. eundẽ nũero: in eadeꝫ deitate nũero: ſine
Joh. x/ diuiſiõe cũ d̄o. Itẽ dicit ꝙ hꝫ totã deita/
iiij. tem. ita ꝙ eſt de⁹ a p̄re: ⁊ ẽ ei eq̄lis ꝑ oīa.
⁊ ꝙ eſt genit⁹ a d̄o eternaliter. ita ꝙ ẽ eter
nus fili⁹: ⁊ nunq̃ꝫ habuit p̄cipiũ: ſed ſꝑ
cũ deo p̄re fuit. Itẽ dicit ꝑ ꝯñs ſe eſſe oī/
potentẽ deũ creatorẽ oīm ſicut p̄r. et vnũ
⁊ eundẽ dñm cum deo p̄re: et non duos.
Joh. v/ Itẽ dicit ſe miſſuꝫ a d̄o p̄re ſuo in mũdũ
iij. ⁊ dicit ſe veniſſe in noīe p̄ris ſui q̄ eſt de/
Joh. x. us: et nõ in noīe ſuo. Preterea attribuit ſi
bi opa ſua q̄ ſoli deo ꝯueniũt: ⁊ nullo mo
do alteri. Vnđ remittit peccata hominũ
quod eſt ꝓpriũ dei: vt ꝓbatuꝫ eſt. dicit ſe Math.
iudicaturũ omẽs homĩes in fine mundi. ix.
qđ ſoli deo cõuenit. Item dicit ſe reſuſci/ Joh. v.
taturũ omẽs homĩes in fine mundi. et ꝓ et. vi.
mittit dare vitam eternã oībus credenti/
bus in eum. Item miſit diſcipulos ſuos Marci
ꝑ vniuerſum mundum: ad p̄dicandũ no vltimo.
men ſuũ et doctrinã ſuam nouã et inau/
ditam a ſeculo: et nouaꝫ legem dando: ꝓ/
mittendo credẽtib⁹ vitã eternã: ⁊ cõminã/
do incredulis mortẽ et dãnationẽ eternã.
Item in noīe ſuo eſt tota xp̄ianitas edifi
cata et ante nõ erat. et populus xp̄ianus
in quo eſt imperiũ romanum ⁊ multa re/
gna mundi: colit xp̄m et adorat et credit
tanq̃ꝫ verũ filiũ dei. vnuꝫ in eſſentia cum
patre: equalẽ ꝑ omnia deo patri: et tanq̃ꝫ
miſſum a deo: et tanq̃ꝫ vnũ deũ cum pa/
tre: et nõ tanq̃ꝫ duos deos. timet ip̄m: ho
norat ip̄m tanq̃ꝫ verũ deum creatorẽ celi
⁊ terre. Et nõ ſolũ hoc: ſed etiã oĩes diſci
puli ſui et apoſtoli q̄ ip̄m p̄dicauerunt. et
ꝓ honore ſuo laborauerunt. ſunt honora
ti et exaltati et dignificati in hoc mundo.
Item ipſe primo venit ad populũ iudeo Math.
rum qui colebat et adorabat ſolus in mũ xv.
do verũ deum qui creauit celũ et terraꝫ. q̄
ſolus erat popul⁹ dei: et venit ad eos tan
q̃ꝫ fili⁹ miſſus a patre. Et multa alia poſ
ſumus dicere que iam ſunt manifeſta ꝑ
totũ mundũ. ¶ Si ḡ ille hõ ieſus chriſt⁹ Primo
nõ ſit verus fili⁹ dei equalis deo: nec ſit ꝓbatur.
vnus deus cũ patre: nec ſit miſſus a deo
vero: ſed totũ ſit mendaciũ. tũc ſeq̄tur ꝙ
ip̄e ſit ver⁹ inimicus dei: aduerſarius di.
et ꝯtrari⁹ deo. imo nullus eſt nec põt eſſe
maior inimic⁹ dei. ſi nõ ſit ita ſicut ieſus
xp̄s dixit. Si ḡ nõ ſit verus fili⁹ dei: nec
miſſus a d̄o patre: et tamẽ ſe dicit eſſe fili
um et miſſum a p̄re/ ⁊ venire in noīe p̄ris
ſui. ⁊ tale nomẽ attribuit ſibi. et oīa q̄ ope
rat̃: facit: vt dei fili⁹: ſed totũ ſit mendaci
um. quõ de⁹ ver⁹ q̄ creauit celũ et terram
pateretur ⁊ ꝑmitteret ieſum xp̄m ſi nõ ſit
miſſus ab eo: nec ſit filius eius: vſurpare
ſibi in mundo totum honorem diuinuꝫ.
et exercere opera illa que ſoli maieſtati di
uine cõueniunt. Cum enim deus diligit
ſuũ honorẽ: et facit oīa ꝓpter ſuuꝫ hono/
rem. quõ pateret̃ ꝙ aliq̇s alius qui nõ ſit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf